

Tájékoztató a Kúria Mfv.II.10.460/2015 számú határozatáról a közalkalmazotti garantált illetmény és a munkáltató döntésen alapuló illetményrészre vonatkozó kollektív szerződés rendelkezés értelmezése tárgyában

Dátum:

2015. december 9.

A felperes a keresetében azt sérelmezte, hogy 2013. január 1. és 2013. december 31. között a garantált illetménye nem érte el a garantált bérminimumnak megfelelő összeget (havi 114.000 forint), valamint azt, hogy az alperes 2014. január 1-től csökkentette a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét, holott a KSZ 15.1. pontja szerint ezt az illetményrészt 5000 forinttal emelnie kellett volna.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek (2013. évre) 64.800 forint illetménykülönbözetet, továbbá (2014. évre) 70.400 forintot.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró törvényszék ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy az alperes marasztalásának összegét (2013. év tekintetében) 27.000 forint tőkére, továbbá (2014. évre) 70.400 forint tőkére és ennek 2014. június 15-től a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatára leszállította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Ítélete indokolásában foglaltak szerint a 2013. év vonatkozásában a Kjt. 66. § (9) bekezdésének 2013. augusztus 1. napjától való hatályba lépéséig a közalkalmazott garantált illetményének a kinevezésében, átsorolásában, a besorolási szabályok – a közalkalmazottra irányadó fizetési osztály és fizetési fokozat – alapján megállapított illetmény minősült. Minthogy a felperes 2013. évi pótlékok nélküli illetménye (139.000 forint) meghaladta a garantált bérminimum (114.000 forint) havi összegét, a másodfokú bíróság a felperes 2013. január 1-től 2013. július 31-ig terjedő időszakra előterjesztett illetménykülönbözet iránti igényét megalapozatlannak találta.

A másodfokú bíróság a felperes 2013. augusztus 1-től december 31-ig terjedő időszakra előterjesztett illetménykülönbözet megfizetése iránti igénye tárgyában kiemelte, hogy a Kjt. 66. § (9) bekezdése 2013. augusztus 1-jei hatályba lépésére tekintettel ezen időponttól kezdődően tartalmaz arra nézve rendelkezést.

A felperes garantált illetményének összege havi 5400 forinttal tért el az irányadó kormányrendeletben foglaltaktól. Minthogy az alperes 2013. augusztus 1-jei hatállyal a felperes illetményének a megállapításáról határozattal nem döntött, ezért alaptalanul hivatkozott arra, hogy a felperes garantált illetményének a garantált bérminimumra történő kiegészítésére a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészről való levonással került sor.

A 2014. január 1-től 2014. november 30-ig terjedő időszak vonatkozásában a másodfokú bíróság szerint az alperes kollektív szerződésének 15.1. pontja nem ellentétes jogszabállyal, hiszen a Kjt. 66. § (8) bekezdése 2009. január 1-től kezdődően lehetőséget ad a garantált illetményénél magasabb összegű illetmény megállapítására, ebből következően a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész megállapítására.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet, míg a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

A Kúria a következő jogkérdésekben foglalt állást:

A közalkalmazott garantált illetménye és a megállapított illetménye nem azonos fogalmak. Garantált illetmény a Kjt. 66. § (1)-(5) bekezdésében, illetve a 79/E. §-ban foglaltak alkalmazásával meghatározott illetmény. A Kjt. 66. §-a azáltal, hogy a közalkalmazott fizetési fokozathoz kapcsolódó, éves költségvetési törvényben meghatározott illetményösszegeket garantált minimumként határozza meg, a munkáltató számára lehetőséget biztosít, hogy a közalkalmazott illetményét az illetménytáblában szereplőnél magasabb összegben állapítsa meg, amennyiben ennek pénzügyi feltételei rendelkezésre állnak. **A munkáltatói többlet az illetmény része és a garantált illetménnyel összeszámít.**

A másodfokú bíróság helytállóan értelmezte az irányadó jogszabályokat, amikor a 2013. január 1-től július 31-ig terjedő időszakra előterjesztett felperesi igény tekintetében hivatkozott a Kjt. 66. § (9) bekezdése hatályba lépésének időpontjára, tehát e rendelkezésekben foglaltakra csak annak 2013. augusztus 1-jei hatályba lépésétől kezdődően lehet jogot alapítani.

A perben az nem volt vitatott, hogy a Kjt. 66. § (9) bekezdés b) pontjában előírtaknak megfelelően 2013. augusztus 1-től a felperes garantált illetményének el kellett érnie a garantált bérminimumnak megfelelő összeget, amely a 390/2012.(XII.20.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdése szerint ekkor havi 114.000 forint volt. Ezzel szemben tény, hogy a felperes bértábla szerinti illetménye 5400 forinttal volt kevesebb.

A másodfokú bíróság szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész – a garanciális feltétel mellett – csökkenthető vagy átcsoportosítható. A felperes 2013. augusztus 1-jétől előterjesztett keresetét nem azért találta alaposnak, mert a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) felhívott eseti döntését nem találta irányadónak, hanem azért, mert az alperes 2013. augusztus 1-jei hatállyal a felperes illetményének a megállapításáról határozattal nem döntött.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a felperes teljes keresetének elutasítását kérte, nem jelölte meg azonban, hogy miért tartja jogszabálysértőnek azt a jogerős ítélet szerinti jogi álláspontot, miszerint az illetmény megállapításáról szóló határozat hiányában nem fogadható el – csupán az alperes perbeli hivatkozása alapján –, hogy 2013. augusztus 1-től a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt a garantált illetményre átcsoportosította. Ezért a Kúria a jogerős ítéletnek a 2013. augusztus 1-től december 31-ig terjedő időszakra megállapított 27.000 forint alperesi marasztalásra vonatkozó rendelkezését a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme ugyanakkor megalapozott érvelést tartalmaz a felperes 2014. január 1-től előterjesztett igénye vonatkozásában.

Nem volt ugyanis jogszabályi akadálya annak, hogy az alperes – az illetmény összegének csökkentése nélkül – a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész összegét csökkentve egészítse ki a felperes besorolás szerinti garantált illetményét a garantált bérminimum összegére. Jogszabálysértő a törvényszék által a Kjt. 66. § (8) bekezdéséből levezett jogi álláspont, mivel a garantált illetménynél magasabb összegű illetmény megállapítása lehetőségének törvényi szabályozásából még nem következik a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész kötelező emelését előíró KSZ rendelkezés jogszerűsége. A Kjt. 66. § (7) és (8) bekezdése feltétellel csupán a közalkalmazotti jogviszony létesítésekor, valamint kiválóan alkalmas vagy alkalmas minősítés alkalmával teremt lehetőséget a garantált illetménynél magasabb összegű illetmény megállapítására.

A Kjt. 13. §-a szerint a közalkalmazotti jogviszony tekintetében az Mt. 277. § (1) és (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy kollektív szerződés az e törvény, illetve az e törvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletek előírásaitól akkor térhet el, ha az eltérésre ezek a jogszabályok felhatalmazást adnak.

Minthogy a Kjt. a 66. § (7) és (8) bekezdéseiben foglaltaktól eltérésre felhatalmazást nem ad, jogszabályba ütközik, és ezért semmis [Kjt. 2. § (2) bekezdése], a kollektív szerződés azon rendelkezése, amely előírja, hogy a három évenkénti kötelező magasabb fizetési fokozatba történő előresoroláskor az illetménytábla szerint számított garantált illetményre történő ráállást követően automatikusan kötelező – a Kjt. 66. § (8) bekezdése szerinti feltételek megvalósulásától független – emelését. A munkáltatói többletilletmény az illetmény része, és nem jelenti azt, hogy a közalkalmazottat a mindenkori garantált illetményén felül megilleti változatlan összegben a garantált illetményen felüli többletilletmény. Ezért a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentése – ha a közalkalmazott illetménye összességében nem csökkent (a garantált illetmény és a munkáltatói többletilletmény együttesen) – nem minősül a kinevezés egyoldalú módosításának, tehát nem ütközik a Kjt. 24. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Mt. 58. §-ába.

Budapest, 2015. december 9.

A Kúria Sajtótitkársága

Forrás: <http://www.kuria-birosag.hu/hu/sajto/tajekoztato-kuria-mfvii104602015-szamu-hatarozatarol-kozalkalmazotti-garantalt-illetmeny-es>